

حیرچی با بیان این که ۱۵ میلیون نفر در حاشیه‌های شهرها زندگی می‌کنند، گفت: مناطق مرزی حاشیه نشین هستند.

یک جامعه شناس ایرانی مطرح کرد؛

امیر محمود حیرچی، جامعه شناس، گفت:

دلیل عمده مهاجرت های داخل کشور زندگی بهتر است. این مهاجرت مربوط به کسانی است که با تحصیل کرده اند یا تصور زندگی بهتری را در شهر دارند. از نیمه های دهه چهل این نوع مهاجرت در کشور شروع شد. امروز درست عکس آن زمان ۸۰ درصد شهرنشین و ۲۰ درصد روستایی داریم. آن زمان روستاییان ۸۰ درصد بودند. این مهاجرت در آن زمان موفق بود اما امروز نیست. امروز از روی ناچاری است. اگر آن زمان مهاجرت از روستا یک انتخاب بود، امروز این مهاجرت تنها گزینه است. عوامل بسیاری مانند خشکسالی زندگی روستایی را مختل کرده است. آنها به امید شنیده هایی از شهر و امکاناتی که در آن هست به شهر مهاجرت می کنند اما امروز این امکانات وجود ندارد و آنهایی که به شهر می آیند، آن قشری را تشکیل می دهند که حاشیه نشین نامیده می شود. آنجا که فرهنگ آن خشونت است.

به گزارش اسپادانا خبر، وی در گفتگو با رکنا افزود:

حاشیه نشینی باید تعریف شود. این قشر در بدترین شکل ممکن زندگی می کند. در کشور ما ۲۰ میلیون نفر حاشیه نشین وجود دارد. ۱۵ میلیون این قشر در حاشیه شهرها و ۵ میلیون در کپرهای مناطق مرزنشین هستند. آنها هیچ نوری در انتهای تونل زندگی نمی بینند. یک زمانی به حاشیه شهر منطقه سیاه می گفتند. تمام آسیب هایی که می شناسید در این اقشار آمار بالایی دارند. آنها هم آسیب پذیری بسیار بالایی دارند. خشونت خیلی بالایی در این مناطق حاکم است. اینجا دیگر روستا نیست. اینجا خبری از حمایتی که روستاییان از هم دارند نیست.

این جامعه شناس بیان کرد: حاشیه یعنی جایی که افراد از فرهنگ های مختلف در آنجا ساکن شده اند. آنها دائم در تضاد منافع و اعمال خشونت به یکدیگر، فقر و تحقیرهای عمومی از طریق مردم و حاکمیت هستند. ما در رابطه با قشری صحبت می کنیم که وضع آموزش، شغل و بهداشت و ... بغرنجی دارند. در حالی که در روستا در بدترین حالت هم همبستگی وجود دارد. آسیب در حاشیه از هر جای دیگر غمبارتر است. یک زمانی ما از کودک همسری صحبت می کنیم اما کودک همسری در یک طایفه یا حاشیه قابل قیاس نیست. در حاشیه افراد بچه خود را می فروشند. این بسیار متفاوت است از یک دختر روستایی که در میان خانواده گسترده به عقد سنتی در می آید. مطالعات نشان می دهد که بدترین نوع خشونت علیه کودکان در حاشیه شهرها رخ می دهد. خشونت خانگی در حاشیه با خشونت خانگی در روستا زمین تا آسمان متفاوت است. به هیچ عنوان این وضع را در روستاها نمی بیند. هر اتفاقی هم که بیافتد روستاها نظم و انضباط خود را دارند. ما حدود ۴ میلیون کودک کار داریم که عمدتاً در حاشیه شهرها زندگی می کنند. بطور مداوم جامعه روستایی ما در حال کسر است. روستاها به هیچ عنوان حمایت نمی شوند. البته طرح هایی را پیشنهاد می دهند اما این طرح ها بسیار ناکارآمد هستند. این طرح ها را مشوق می دانند تا مردم به روستاهایشان برگردند. ولی کدام روستا؟ این طرح ها تنها حرف است. روستاهایی که سراب زندگی است. نه آب دارد. نه امکاناتی برای زندگی دارد.

برچسب ها: [فقر](#) [1]
[آسیب های اجتماعی](#) [2]